

hjulpne, vil ikke, lad os sige det rent ud til hinanden, kunne styrke herten det ene eller det andet Parti. Naar vi dele Kjøbenhavns 5te Valgkreds, 1ste Valgkreds, Frederiksberg Valgkreds osv., er der al Rimelighed for, at der haade bliver valgt Høiremænd og Venstre-mænd i disse Valgkredse, og det kan paa ingen mulig Maade siges at stille det ene Parti gunstigere end det andet. Jeg er i alle Tilfælde overbevist om, at det paa ingen mulig Maade vil stille Høire gunstigere, end det er i dette Dieblit, men det er en Retfærdighed, der udøves, og som vil afhjælpe den sfrigende Uretfærdighed, der er til Stede f. Ex. i 5te Valgkreds, idet den nu har lige saa mange Indbyggere som Amter her i Landet, der have 5—6—7 Folke-repræsentanter. Jeg vil altsaa tilraade, at man vedtager Forslaget, men saaledes, at det kun bliver en foreløbig Afgjørelse, idet vi saa benytte Tiden indtil 1890 til at blive enige med hinanden om nogle af disse Ting. Jeg skal med største Fornøielse give mit Arbejde til, at vi kunne blive enige om Noget, som et saadant Udgangspunkt, at naar vi endelig skulle til at foretage en Forbedring, den være hvilken som helst, der da bliver saa faa Vilkaarligheder tilbage som muligt, thi saa er der en Slags Sandshylighed for, at vi kunne enes med hinanden og komme til et Resultat. Jeg føler mig overbevist om, at det, der foreligger fra Flertallets Side, vil ikke føre os et Skridt videre.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede Ordfører begyndte med at bemærke, at det navnlig var Grundfætningerne, der her maatte være Tale om at drøfte, og at der var mindre Grund til at gaa til Yderligheder i Henseende til Behandlingen af Enkelthederne. Jeg kan være ganske enig med den ærede Ordfører i, at saaledes bør Stillingen være ved denne Behandling, idet man vel fra alle Sider erkjender, at der fornuftigvis ikke vil kunne være Spørgsmaal om at naae til et praktisk Resultat i Nar. Jeg skal altsaa ogsaa saa vidt muligt holde mig til Hovedpunkterne. Den ærede Ordfører udtalte endvidere, at der maa og bør ske en Forandring i det nuværende Forhold med Hensyn til Folkethingsvalgkredsene, og deri er jeg ogsaa enig med ham. Om det er en frugtbar Vej, der nu er slaaet ind paa, er et andet Spørgsmaal. Jeg skal gjøre opmærksom paa, selv om det er en Gjentagelse, at Lovgivningsmagten hidtil ikke er slaaet ind paa denne Vej ved de stedbundne praktiske Vedtagelser. Man har hidtil kun forhoiet det Indbyggertal, der skulde være i Folke-

thingsvalgkredsene. Jeg veed meget vel, at dette er en alvorlig Ting, og at en saadan Ordning fordrer en Grundlovsforandring, men det forekommer mig ikke, at det bør skræmme. Det ærede Medlem mener, at der til Syvende og Sidst ikke er nogen anden Udvei at gaa end den, Grundloven angiver. Man kunde jo mulig enes om saadanne Ting, at man ikke behøvede en Grundlovsforandring, men selv om den skulde til, mener jeg ikke, at Sagen var saa farlig, naar man iøvrigt var enig om Grundlaget. Man har som sagt hidtil vægret sig ved at gaa frem ad den Vej at forøge Valgkredsenes Antal. Man foreslog i den grundlovgivende Rigsforsamling 12,000 Indbyggere pr. Kred, men satte dem af Forsigtighed op til 14,000, og senere i 1866 satte man dem op til 16,000 netop for at undgaa Forøgelse af Tallet paa Folkethingets Medlemmer. Hvorvidt det kan være heldigt for Folkethinget at faae et større Antal Medlemmer, derom kan der selvfølgelig være forskellige Meninger; jeg tvivler og har altid tvivlet noget herom. Foruden det, der er sagt om denne Sag, skal jeg gjøre opmærksom paa, at hvis man vil sammenligne Forholdene i vort Land med Forholdene andre Steder og se, i hvilket Omfang man forlanger, at Nationen skal finde Repræsentanter i den lovgivende Forsamling, vil man finde, at Procenten hos os er overordentlig stor. Jeg behøver blot at henvise de Herrer til, hvilket Tal af afgivne Stemmer de se paa de enkelte Repræsentanter, der vælges ganske paa samme Maade som Folkethingsmændene, naar der kommer Efterretninger om Valghandlinger fra større Lande; de ville deraf se, at vi allerede nu levere et forholdsvis ganske anseeligt Antal Medlemmer til den lovgivende Forsamling haade til det ene og det andet Thing. Det er for mig et stort Spørgsmaal og Noget, som iøvrigt ogsaa fra anden Side her i Thinget tidligere er blevet, om det vilde være særlig heldigt at gaa til en stor Forøgelse af Folkethingsmedlemmernes Antal. Endvidere kan det ikke miskjendes, at hvis man gjør det, maatte det være i Erkjendelse af, at saa skal Fortsættelsen følge, og saa vil man efterhaanden komme til et overordentlig stort Antal Medlemmer af dette Thing i en senere Periode, selv om det, man nu gjorde, vilde forslaa for en Tid. Jeg antager altsaa, at det er en meget tvivlsom Vej at gaa, men jeg erkjender selvfølgelig, at kan man ikke blive enig om Andet, maa der til Syvende og Sidst finde en Valgordning Sted, som er mere stemmende med Grundloven end den, vi nu have, det er klart, men det vil vist blive vanskeligt. Den ærede Ordfører siger, at Ministeriets Forslag er